

Julaften 2018

Hvordan ser din Gud ut?

Lukk øynene et øyeblikk og tenk på Gud. Hva ser du da? Hvilke bilder får du i hodet?

Kanskje er det ikke så mye Gud kan gjøre? Kanskje *trenger* du ikke Gud til så mye? Mange mennesker i vår del av verden klarer det meste selv, i alle fall de voksne! Mange voksne tjener penger så familien får hus og mat og klær og alt man trenger. Og blir vi syke, ringer vi til legen eller legges inn på sykehus. Og lurer vi på hvordan verden er blitt til, finner vi svaret på internett eller kanskje i en bok.

Er det da noe igjen som bare Gud kan gjøre?

Å jo. For Gud er noe annet enn svaret på alle våre spørsmål og alle våre behov. Gud er større enn det. Gud er som et hus å komme inn i, et varmt og trygt hus hvor det er fredelig og godt å være.

Alf Prøysen skrev en sang en gang som heter *Romjulsdrøm*. Den handler om å være liten, om å være ute sammen med en annen som er liten, om å gå tur og være litt redd for biler og bikkjer og

store unger som vil erte. Og så handler den om å komme frem og banke på døren hjemme hos bestemor, og siste verset er slik:

Så sku vi klampe inn på høge hæler

og kvinke julbokkmål: "Godkvell, godkvell".

Og djupt i stolen sku a bæssmor svara:

"Så kom det julbukk åt en stakkar lell!"

En skulle vøri fire år i romjul'n

da julelysa brente dagen lang -

da væla var et hus med fire vegger,

og saligheta var et bæssmorfang.

Kanskje Gud er som en bestemor i et trygt hus, en bestemor som bare venter på besøk, en bestemor som det er godt å komme på besøk til og få sitte på fanget hos?

Det er ikke sikkert bestemor kan svare på alle spørsmålene våre om alt som er rart i verden. Det er ikke sikkert at bestemor kan gi oss alt vi har lyst på eller hjelpe oss om vi er syke. Men bestemor vil gjerne være der likevel, med trygghet og varme.

Jo, når jeg lukker øynene og tenker på Gud, da kan jeg godt se for meg et mykt *bæssmorfang* og gode, armer som kan holde rundt meg og trøste meg når jeg trenger det.

På julaften for godt over 2000 år siden, ble Jesus født. Da jeg spurte dere i sted: Hvordan ser Gud ut? - var det da noen som så for seg et lite, nyfødt barn, et skrukkete barneansikt med fløyelsmyk hud?

Vi ønsker oss kanskje en Gud som kan gi oss alt det ingen andre kan gi oss. Når vi er syke og redde, ber vi kanskje til Gud at Gud skal gripe inn. Og når vi har store problemer som ingen andre kan løse, eller vi kjenner oss ensomme og frykter fremtiden, da ber vi til Gud og håper Gud kan hjelpe oss. Å be til Gud er som å banke på døra hjemme hos Bestemor og håpe at hun roper «Kom inn, kom inn!» Og så kan vi komme inn, og Bestemor kan trøste, men det er ikke sikkert at Bestemor gir oss akkurat det vi ber om.

Og kanskje er det litt lettere å forstå at Gud ikke gir oss alt vi ber om og håper på, når vi ser på det lille barnet som ble født i

Betlehem den første julenatten: Hva kan vel et nyfødt barn gjøre med alle våre sorger og bekymringer?

Men slik er også Gud: Gud er et lite barn som trenger oss like mye som vi trenger Gud. Gud gir oss ikke alt vi ønsker oss, men Gud gir oss det vi trenger:

Gud åpner opp himmelen for oss – akkurat som en bestemor som åpner opp huset sitt.

Gud sier, kom inn, kom inn! - akkurat som en bestemor.

Gud venter på oss og blir glade når vi kommer - akkurat som en bestemor ville blitt.

Kan du se for deg Gud som et lite barn som trenger å bli varmet? Kan du se for deg Gud som en bestemor som vil gi deg varme og trygghet?

Slik er Gud for meg.